

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a felek közötti szerződés megkötésének időpontjában befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bszt.) hatálya alá tartozó befektetési szolgáltató volt.
- [2] Az I-II. rendű felperesek ismerték a korábban a H Zrt.-nél dolgozó K J-t, aki - miután az alperes munkavállalója lett - felhívta telefonon a felpereseket, hogy az alperest vegyék igénybe befektetéseikhez. Valamennyien megkötötték 2011 júniusában a megbízási keretszerződést, day-trade kiegészítő szerződést, határidős számlaszerződést, valamint a III-IV. rendű felperesek a kiegészítő szerződést elektronikus kereskedelmi rendszer igénybe vételére, illetve a IV. rendű felperes ezen felül kötött egy megállapodást számlakivonatok elektronikus lekérdezésére. E szerződésekkel az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a felperesek javára és számlájára díjazás ellenében tőzsdei ügyleteket köt, a megbízásokat, ezek eredményét, értékpapír és ügyfélszámláját nyilvántartja, az egyenlegről tájékoztatást ad.
- [3] A megbízási keretszerződésekben a felek megállapodtak abban, hogy a szerződésekben nem szabályozott kérdésekben elsődlegesen az adós Üzletszabályzatában foglaltak az irányadók, ezt követően a Bszt, a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (Tpt.) és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk), továbbá az egyéb hatályos jogszabályok. Az esetleges vitás kérdéseket a felek a szerződések szerint egyeztetés útján kísérlik meg rendezni. ennek sikertelensége esetén a szerződő felek alávetik magukat a Fővárosi Bíróság kizárólagos illetékességének.
- [4] A felperesek által kitöltött MIFID tesztek szerint a felperesek pénzügyi ismeretei magasak, tisztában vannak a határidős tőkeáttételes ügylettípusok kockázatával, több ilyen befektetésük is van.
- [5] A felperesek K J-vel tartották a kapcsolatot. Az ügyletkötések előtt telefonon egyeztettek K J-vel, és ilyen módon adták a megbízást az egyes ügyletek megkötésére. K J teljesítette a felperesek megbízását.
- [6] A felperesek olyan tőkeáttételes ügyletekbe fektettek, amelyek kockázata jóval meghaladta a befektetés összegét. Az ügyfélszámla terhére megvásárolt pénzügyi termékek az értékpapírszámlájukon voltak nyilvántartva, a befektetés pénzügyi eredménye a pozíciók zárásakor az ügyfélszámlán jelent meg. A felperesek kötelesek voltak a megnyitott pénzügyi pozíciók fedezetéül megfelelő pénzeszközt rendelkezésre tartani az alperesnél. Az alperes egyoldalúan lezárhatta a megnyitott pozíciókat, amennyiben a rendelkezésre álló biztosíték nem érte el a nyitott pozíciók fedezetigényét.

- [7] Az alperes az elektronikus úton elérhető WebBróker rendszert is biztosította a felperesek részére, mindegyik felperes megkapta a hozzáféréshez szükséges jelszót és kódot. A felperesek ebből a rendszerből lekérdezhették számlaegyenlegüket, készpénz és értékpapír egyenlegüket, pénz- és értékpapír-számlájukat, kötési listájukat, portfóliójukat, nettó pozícióikat. Üzletkötésre a WebBróker rendszeren keresztül a nem magyarországi tőzsdén forgalmazott értékpapírok vonatkozásában nem volt mód, ilyen ügyletet csak az alperesen keresztül köthettek. A felperesek rendszeresen beléptek a rendszerbe, és onnan adatokat kérdeztek le.
- [8] J az I., II. és III. rendű felperesek kérésére a 2011. szeptember 2-án fennálló fizikai készletekről kimutatást adott. Az I. rendű felperes részére ezt 2011. szeptember 7-én ismét közölte. A K J által kiállított értesítések hamis tartalmúak voltak, a korábbi megbízások eredménye alapján nem az általa közölt volt a felperesek valós egyenlege. K J az ellene indított büntető eljárásban elismerte, hogy az eredmények valótlanok.
- [9] Az I-III. rendű felperesek 2011. szeptember 21-én, a IV. rendű felperes szeptember 22-én új egyenlegközlést kapott az alperestől. Ezek szerint az alperes számítógépes rendszerében nyilvántartott számlaegyenleg a K J által közölt eredménynél jóval alacsonyabb.
- [10] A felperesek az alperessel való eredménytelen egyeztetést követően keresetet nyújtottak be. Az elsőfokú bíróság a felperesek elsődleges kereseti kérelmének helyt adott, a Fővárosi Ítéltábla azonban 28.Pf.20.834/2015/9. számú végzésével hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítéletet, és az elsőfokú bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Egyetértett azzal, hogy a felek között létrejött jogviszony tartalmilag folyószámla-szerződésnek minősül (rPtk. 531. §). Az alperes által vezetett perbeli ügyfélszámlák elnevezésüktől függetlenül a folyószámla fogalmi elemeinek megfeleltek azáltal, hogy a perbeli jogviszonyból származó kölcsönös pénzkövetelések elszámolására szolgáltak. A K J által fiktív tartalommal kiállított egyenlegközlések nem tekinthetők olyan nem kifogásolt egyenlegközlésnek, amelyben foglalt egyenleg e jellemzőjénél fogva az rPtk. 532. § (2) bekezdés alapján az egyes követelések helyébe léphet. Nem volt azonos tartalmú a 2011. szeptember 2-án, illetve 7-én faxon, illetve 12-én e-mailben megküldött egyenlegközlés sem, s e szeptember 12-i közléstől 15 napnak kellett volna eltelnie írásbeli kifogásolás nélkül ahhoz, hogy ezen egyenlegek elviekben a felperesek által nekik tulajdonított joghatályt elnyerjék. Az alperes azonban az I-III. rendű felpereseknek 2011. szeptember 21-én, a IV. rendű felperesnek szeptember 22-én új egyenlegközlőt adott, mely lényegesen eltérő tartalmú egyenlegközlésekből egyértelműen arra lehetett következtetni, hogy az alperes a felperesek által hivatkozott egyenlegekkel nem ért egyet, azokat kifogásolja. Nem csak a fogadó fél kifogásolhatja az egyenlegközlést, ilyen megszorítást a törvény nem tartalmaz. Az rPtk. 532. § (2) bekezdése kifejezetten többes számban fogalmazva a

felekre utal, így bármelyik fél kifejezheti az egyenleggel való egyet nem értését, mely kifejezés írásbeli forma alkalmazása esetén kifogásnak minősül. Erre tekintettel a folyószámla-egyenleg nem léphetett a korábbi követelések helyébe, így önmagában erre a felperesek igényt nem alapozhattak.

Miután az elsőfokú bíróság a másodlagos, harmadlagos és negyedleges kereseti kérelmeket nem vizsgálta, ezért kellett az ítéletet hatályon kívül helyezni.

A felperesek keresete, az alperes ellenkérelme

[11] A megismételt eljárásban a felperesek elsődlegesen számlakövetelés címén kérték az alperest kötelezni

- az I. rendű felperes javára 12.187 EUR és 31.497 USD,
- a II. rendű felperes javára összesen 92.445 EUR, 5.454.000 Ft, és 8.067 USD,
- a III. rendű felperes javára 12.198 EUR és
- a IV. rendű felperes javára 5.027 EUR tőke, valamint ezen összegek késedelmi kamatának megfizetésére.

[12] Eshetőleges másodlagos, harmadlagos negyedleges kereseti kérelmükben kérték az alperest kötelezni

- az I. rendű felperes javára 37.413,3 EUR és kamatai,
- a II. rendű felperes javára 60.123,79 EUR, 459.298 Ft és 10.339,36 USD és kamatai,
- a III. rendű felperes javára 6953,36 EUR és 1.072.565 Ft és kamatai,
- a IV. rendű felperes javára 956,15 EUR és kamatai megfizetésére.

Elsődleges keresetüket azzal indokolták, hogy az alperes munkavállalójától szabályszerűen kiállított, az rPtk. 532. § (2) bekezdése szerinti egyenlegközlést kaptak. A folyószámla-egyenleget az alperes nem kifogásolta, így a korábbi egyes követelések megszűntek, és helyükbe a folyószámla-egyenleg lépett. Lényegében az alperes rendszerében nyilvántartott egyenleg és az alperes munkavállalója által közölt egyenleg különbözetét kérték.

Másodlagos kereseti kérelmükben az alperessel kötött bizományosi szerződés alapján kötött valamennyi megbízást támadták tévedés és megtévesztés címén, mert az alperes munkavállalója nem megfelelően tájékoztatta őket az egyenlegükről, tevékenységük valós eredményéről, ezért a kockázatot nem tudták felmérni.

A harmadlagos kereseti kérelmet azzal indokolták, hogy a bizományosi megbízás alapján kötött ügyleteket az rPtk. 508. § (3) bekezdése alapján visszautasítják, mivel az alperes nem az ő érdekeiknek megfelelően járt el akkor, amikor olyan kockázatos ügyletekre adott lehetőséget, amelyek valós kockázatáról nem kaptak tájékoztatást.

Negyedleges kereseti kérelmükben állították, hogy az alperes megszegte a bizományosi szerződésben foglalt tájékoztatási kötelezettségét, ezért olyan ügyletekre adtak megbízást, amelyekre megfelelő információk esetén nem adtak volna.

Másodlagos, harmadlagos és negyedleges keresetük összege az általuk befizetett és a kivett összeg különbözete.

- [13] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Elismerte, hogy az alkalmazottja hamis számlakivonatot adott a felperesnek, azonban a felperesek hozzáfértek az elektronikus nyilvántartáshoz. A felperesek megbízásait teljesítette, akik tisztában voltak valós egyenlegükkel.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

- [14] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az elsődleges kereseti kérelem tekintetében megállapította, hogy a felperesek ügyfélszámlái az rPtk. 531. § (1) bekezdése szerinti folyószámlának is tekinthetők. Nem volt jelentősége annak, hogy az alperes alkalmazottja által küldött tájékoztatások egyenlegközlőnek minősülnek-e, mert az alperes az rPtk. 532. § (1) bekezdése szerinti 15 napos határidőn belül közölte a valós egyenleget, amely lényegében az alperes alkalmazottja által korábban küldött tájékoztatásokkal kapcsolatos kifogásnak minősült. Ebből következően a folyószámla-egyenleg nem lépett a követelések helyébe.
- [15] A másodlagos kereseti kérelem kapcsán megállapította, hogy a MIFID tesztek alapján az alperesnek nem állt fenn a kötelezettsége a tőkeáttételes ügyletek kockázatairól, a nyitott pozíciók aktuális értékeiről, az egyes tranzakciók eredményéről való tájékoztatásra vonatkozóan. Nem állapítható meg, hogy az alperes megtévesztette-e a felpereseket, és mivel, ezért a kereset alaptalan.
- [16] A harmadlagos kereseti kérelem körében kifejtette, hogy a tőkeáttételes ügyletek - amelyre a felperesek megbízást adtak, s amelyről úgy nyilatkoztak, hogy ismeretekkel rendelkeztek - kifejezetten kockázatos pénzügyi műveletek. A múltbéli ügyletek eredményességének és a többi nyitott pozíció aktuális értékének nincs jelentősége az üzleti döntés meghozatalakor. Megalapozatlan ezért ez a kereseti kérelem is, mert nincs helye a megbízások alapján kötött ügyletek visszautasításának ezen esetleges téves tájékoztatásra alapozottan.
- [17] A negyedleges kereseti kérelem vonatkozásában utalt arra, nem állapítható meg, hogy az elektronikus rendszeren keresztül a felperesek téves tájékoztatást kaptak volna. Az adatbázis utólagos módosítása a szakvélemény alapján nem zárható ki, azt azonban a felpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, hogy ezzel kapcsolatban az általuk állított kárt szenvedték el.
- [18] A felperesek fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ítélet indokolásában elsőként rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges terjedelemben lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, a tényállást helyesen állapította meg és helyes döntést hozott.
- [19] Hangsúlyozta, hogy a korábbi hatályon kívül helyező végzéshez anyagi jogerő nem társul [a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 229. § (1) bekezdése], az abban tett megállapítások nem tekinthetők ítélt dolognak.

- [20] Nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperesek folyószámla szerződéseket kötöttek volna az alperessel. Álláspontja szerint – utalva a megbízási keretszerződések 11. pontjára és 2. pontjára – az ügyfélszámla tartalmában megfelel az rPtk. bankszámlaszerződés lényegét megfogalmazó 529. §-a rendelkezésének. Az alperes és a felperesek között fennálló, kétségtelenül számlavezetéssel is együtt járó összetett jogviszony lényeges eleme az volt, hogy a felperesek által adott megbízások teljesítéséből eredő, harmadik személyekkel szembeni követeléseket és kötelezettségeket nyilvántartsa. Az ügyfélszámla tehát nem a felperesek és az alperes közös folyószámlája volt, erre tekintettel az egyenlegéhez nem kapcsolódnak az rPtk. 532. § (1) és (2) bekezdésében írt jogkövetkezmények. Az elsődleges kérelmet tehát el kellett utasítani, mert a felek között nem volt folyószámla-szerződés.
- [21] A másodlagos, harmadlagos és negyedleges kereseti kérelem vonatkozásában az ítélet tábla álláspontja szerint a keresetek hiányossága és hibája, hogy a felperesek tényelődás helyett jogi értékelést adtak csak elő.
- [22] A másodlagos kereseti kérelem kapcsán az ítélet tábla hangsúlyozta, hogy a tévedés jogi értelemben nem tény, hanem a tényekből levont következtetés. A felpereseknek pontos nyilatkozatot kellett volna tenniük abban a körben, hogy melyik felperes melyik megbízási szerződés tekintetében mikor, milyen tényeket illetően volt tévedésben. Ha a felperes által előadott tények nem feleltethetők meg az érvényesíteni kívánt jognak, vagy a tényelődás teljes egészében hiányzik, akkor ennek az a jogkövetkezménye, hogy ezen tényekre bizonyításnak sincs helye, a bizonyítatlanság pedig a kereset elutasítására vezet. A felperesek kidolgozhatták volna tévedésük mibenlétét. Utalt arra is, hogy az alperesi üzletszabályzat 4.6.2. pontja szerint a megbízások teljesülése után a felpereseknek kifogásolási joga volt, ezzel azonban nem éltek.
- [23] Tényelődás hiányában bizonyítási eljárást sem kell lefolytatni, és így a bizonyítási kötelezettségről adott tájékoztatás tartalmának sincs az ügy érdemére kiható jelentősége, ezért az ezzel kapcsolatos felperesi kifogások alapján lényeges eljárási szabálysértést nem lehetett megállapítani.
- [24] A harmadlagos kereseti kérelem vonatkozásában a felperesek nem adták elő, hogy mely megbízásokat teljesített az alperes a megbízásban foglaltaktól eltérően.
- [25] A negyedleges kereseti kérelem kapcsán azt kellett volna meghatározni, hogy melyik szerződésből eredően milyen összegű kár érte a felpereseket, és ez az alperes melyik, milyen tartalmú tájékoztatásával, vagy más magatartásával volt okozati összefüggésben.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [26] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben

- elsődlegesen kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését - és tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával az elsődleges kereseti kérelmüknek megfelelően az alperes marasztalását,
- másodlagosan kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a másodlagos, harmadlagos vagy negyedleges kereseti kérelemnek megfelelően az alperes marasztalását,
- harmadlagosan kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását,
- negyedlegesen kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[27] Az elsődleges felülvizsgálati kérelem vonatkozásában - állítva az rPtk. 529. § (1)-(2) bekezdésének, 531. §-ának, a Bszt. 58. § (1) bekezdésének, az rPp. 206. § (1) bekezdésének, 227. § (1) bekezdésének és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 6. §-ának megsértését - előadták, hogy az ítélőtábla jogellenesen bankszámla-szerződésnek és nem folyószámla-szerződésnek minősítette az ügyfélszámlát, jóllehet a korábbi hatályon kívül helyező másodfokú végzés ezt folyószámla-szerződésnek tekintette. Állították, hogy az Üzletszabályzat 4.6.2.-3. pontjaiban a felek az rPtk. diszpozitivitása adta lehetőséggel élve abban állapodtak meg, hogy 8 napos kifogásolási határidő eltelte után - kifogás hiányában - a nyilvántartást és tartalmát elfogadottnak kell tekinteni, tartalma nem vitatható. Ezzel lényegében a folyószámla szerződés szabályait rendelték alkalmazni a jogviszonyukra a felek.

[28] Az rPtk. 529. § (1) bekezdése szerint a bankszámlaszerződés egyik alanya csak pénzüintézet (hitelintézet) lehet, azonban az alperes nem az, ezért az ügyfélszámla sem lehet bankszámla. A bankszámla-szerződés szerint befolyó pénzeszközöket a bank használhatja, míg a perbeli esetben az alperes nem volt jogosult a pénzeszközök használatára. Álláspontjuk szerint a tényleges jogviszony mindenben megfelelt a folyószámla-szerződés jogszabályi tartalmi elemeinek. Az ítélőtábla az írásbeli folyószámla-szerződést hiányolta, de bankszámla-szerződésnek minősített írásbeli szerződés sincs az iratok között, ezért az ítélet iratellenes és ellentmondásos. A korábbi eljárásban hozott hatályon kívül helyező végzésében a másodfokú bíróság kimondta, hogy az elsődleges kereset vonatkozásában releváns tényeket helytállón állapította meg az elsőfokú bíróság, s egyetértett azzal, hogy a jogviszony a folyószámla-szerződésnek is megfelelt. A felperesek szerint az ítélőtábla a saját határozatához kötve volt, ezzel a jogerős ítélet sérti a Bszi 6. §-át is, valamint az rPp. 206. § (1) bekezdését.

[29] Hangsúlyozták - állítva az rPtk. 531. § (2) bekezdése és 532. § (1)-(2) bekezdései, az rPp. 206. § (1) bekezdése, 227. § (1)

bekezdése és a Bszi. 6. §-ának a megsértését -, hogy az alperes alkalmazottja által hamisított egyenlegek formailag is megfeleltek a folyószámla-egyenleg kritériumainak. Az rPtk. 531. § (2) bekezdése és 532. § (1)-(2) bekezdései nem határoznak meg formai követelményt az egyenlegre nézve. Az egyenlegközlők tartalmazták az alperes hivatalos fejlécét, bélyegzőjét és az alperes képviselőjére jogosult munkavállaló aláírását. A hatályon kívül helyező végzés maga fejtette ki, hogy az elektronikus értesítések tartalmilag egyenlegközlésnek minősülhettek.

[30] Előadták - állítva az rPtk. 532. § (1) és (2) bekezdésének, az rPp. 206. § (1) bekezdésének és 221. § (1) bekezdésének megsértését -, hogy az ítélet tábla jogszabálysértő módon nem vizsgálta a felperesek fellebbezésében a folyószámla-egyenleggel kapcsolatos kifogásolási jog fennállása és a kifogás megtételére nyitva álló határidő megítélése tekintetében kifejtetteket.

[31] A másodlagos, harmadlagos és negyedleges kereseti kérelem vonatkozásában - az rPp. 3. § (3) bekezdésének, 163. § (1) bekezdésének, 206. § (1) bekezdésének, 221. § (1) bekezdésének 227. § (1) bekezdésének és a Bszi. 6. §-ának a megsértését állítva - kifejtették, hogy mind a keresetlevél, mind a felperesi előkészítő iratok tartalmazzak tényállítást, a felperesek személyes meghallgatására is sor került, és az e körben előadottak ugyancsak tényállításnak minősülnek.

[32] A bíróságok a bizonyítási terhet kiosztották, a tájékoztatást megadták, bizonyítási eljárásra került sor. A felperesek valamennyi ügyleti megbízás tekintetében állították a tájékoztatatlanságukat. Már a keresetlevélben előadtak minden olyan tény, amelynek a teljes hiányát az ítélet tábla a terhükre róttá.

[33] Az ítélet tábla nem vizsgálta a felperes fellebbezésében foglaltakat, ezért az abban foglaltakat megismételték.

[34] Utóbb benyújtott észrevételükben jelezték, hogy az állam bíróságának nincs is hatásköre az eljárás lefolytatására, figyelemmel arra, hogy a felek az adós Ügyfélszabályzatára hivatkoztak szerződésükben, és az Ügyfélszabályzat 7.1. pontja szerint a felek a jogvitájuk elbírálására a Pénz- és Tőkepiaci Választottbíróságot jelölték meg.

[35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[36] A Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

[37] Ennek során elsőként azt a kérdést vizsgálta, hogy a felek megállapodása alapján van-e az állam bíróságának hatásköre a jogvita elbírálására. Az adós Üzletszabályzatának 7.1. pontja kétségek nélkül azt tartalmazza, hogy a Bszt. hatálya alá tartozó szolgáltatással kapcsolatos jogvitákban a felek alávetik magukat a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság eljárásának. A

következetes bírói gyakorlat szerint azonban a választottbíróági kikötés a szokásostól eltérő rendelkezés, ezért mint általános szerződési feltétel az rPtk. 205/B. § (2) bekezdése értelmében csak akkor válik a szerződés részévé, ha azt a másik fél megismerte, és kifejezetten vagy ráutaló magatartással elfogadta (BH2001.131.; GK. 37. sz. állásfoglalás II.). Nem elegendő tehát arról nyilatkozni a választottbíróóság hatáskörének megállapításához, hogy az ilyen kikötést tartalmazó Üzletszabályzat feltételeit a felek elfogadják, hanem arról is meg kell állapodniuk az egymással kötött szerződésükben, hogy a választottbíróóságot kötik ki jogvitáik elbírálására (választottbíróági szerződés).

[38] Az adott ügyben a megbízási keretszerződés a választottbíróági szerződést nem tartalmazta, így - noha a Fővárosi Bíróság kizárólagos illetékeségét a szerződés megkötésének időpontjában már nem lehetett kikötni [rPp. 41. § (6) bekezdés a) pont] - a perbeli igény nem tartozott a választottbíróóság hatáskörébe, azt az általános hatáskörű bíróság előtt lehetett érvényesíteni.

[39] Az ügy érdemét illetően a Kúria hangsúlyozza, hogy - amint azt a másodfokú bíróság is kifejtette - az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyező, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító végzés nem eredményez ítélt dolgot, ezért nem állapítható meg a felperesek által hivatkozott esetekben a Bszi. 6. §-ának sérelme. A hatályon kívül helyező végzés joghatását - azaz a hatályon kívül helyezés tényét és az ebből következő eljárás megismétlését - pedig az ügyben eljáró bíróságok nem vonták kétségbe.

[40] Az elsődleges kereseti kérelem kapcsán a Kúriának abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felek közötti ügyfélszámla nyitására vonatkozó megállapodás a felperesek által állított, az rPtk. 531. §-ában foglaltakhoz hasonló folyószámla szerződést hozott-e létre, vagy helytálló a jogerős ítéletnek az a megállapítása, hogy az ügyfélszámla tartalmában a bankszámla szerződésnek felel meg.

[41] A Kúria álláspontja szerint az rPtk. magánjogi rendelkezéseiből - figyelemmel a Bszt. 4. § (2) bekezdés 69. pontja, a Tpt. 5. § (1) bekezdés 130. pontja, 147. § (1) bekezdése és a 284/2001. számú (XII.26.) Korm. rendelet előírásaira - az a következtetés vonható le, hogy az ügyfélszámla a folyószámla speciális formájának tekintendő.

[42] Tévesen hivatkoztak azonban a felperesek arra, hogy az Üzletszabályzat 4.6.2.-3. pontjai az ügyfélszámla vonatkozásában a felek megállapodásának megfelelően megváltoztatták az rPtk. 532. § (1) bekezdésében meghatározott kifogás-előterjesztési jogot. Az Üzletszabályzat e pontjai ugyanis az ügyletek ügyfél általi reklamációja keretében határozták meg azt, hogy az ügyfél kérheti az ügyletek, nyilvántartások tisztázását 8 napos jogvesztő határidőn belül. Ez azonban nem feleltethető meg az rPtk. 532. § (1) bekezdésében található egyenleg kifogásolásának. Ott ugyanis a

felek mindegyikének fennáll ilyen jogosítványa, míg az Üzletszabályzat a reklamáció jogát csak az ügyfél számára biztosítja. E reklamáció célja az, hogy az ügyfél a szolgáltató teljesítését ellenőrizni tudja.

[43] A Kúria teljes mértékben egyetért a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.20.834/2015/9. számú végzésében az egyenlegközlések értékelésével kapcsolatban kifejtett álláspontjával. Az ellentmondásos hamis egyenlegközlőket mindkét fél jogosult volt megkifogásolni, és ez meg is történt határidőben az alperes által. Nem következett be tehát az rPtk. 532. § (2) bekezdésében meghatározott helyzet.

[44] Nem jogszabálysértő ezért a jogerős ítélet amiatt, mert az elsődleges, a folyószámla-egyenleggel kapcsolatos kereseti kérelmet elutasította.

[45] A másodlagos, harmadlagos és negyedleges kereseti kérelem vonatkozásában a Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélettel szemben kell előterjeszteni [rPp. 272. (2) bekezdés].

[46] Az ítéltábla álláspontja szerint a felperesek - e kereseti kérelmek esetében - nem tettek olyan tényelőadást, amely alátámasztotta volna az általuk érvényesített jogot, azaz a felperesek tényállításából nem következik a keresetben állított jog fennállása. A felperesek a keresetükben, illetve a személyes meghallgatásuk során a jogerős ítélet indokolása szerint csak az általánosság szintjén állították a tévedést, megtévesztést, a bizományosi ügyletek visszautasítását, illetve a bizományosi szerződés megszegését. Emiatt e körben bizonyítási eljárás lefolytatására sem volt szükség, illetve lehetőség.

[47] A másodlagos, harmadlagos és negyedleges keresetet tehát azért utasította el az ítéltábla, mert a megítélése szerint a felperesek a keresetükkel érvényesített jogot megalapozó tényeket nem adták elő.

[48] Ezzel az ítéleti döntéssel szemben a felperesek akkor terjeszthettek volna elő eredményes felülvizsgálati kérelmet, ha a megfelelő kapcsolódó konkrét megsértett jogszabály megjelölése mellett sikerrel hivatkoznak arra, hogy a másodfokú bíróság tévesen foglalt állás keresetük alapját illetően, vagyis bemutatják, hogy a hiányolt tényelőadás pontosan mely, a per során előterjesztett beadványukban, nyilatkozatukban szerepel, vagy azt mutatják ki, hogy az általuk ténylegesen előadottak a másodfokú bíróság téves értékelésével ellentétben az érintett valamely kereseti kérelemmel érvényesített jog megalapozásához elegendő tényállításnak minősülnek. Ezt követően merülhetett volna fel annak vizsgálata megfelelő felülvizsgálati kérelembeli hivatkozás alapján, hogy a beszerzett bizonyítékok a felperesek tényállítását alátámasztják-e.

[49] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben mindezek kapcsán azt állították, hogy már keresetlevelükben előadták a releváns tényeket, és a per során több nyilatkozatukban, így a 2016. október 18-i tárgyaláson és a 2017. szeptember 8-án kelt beadványukban is

megegerősítették, illetve részletezték kereseti tényállításaikat, azok pedig szerintük megalapozzák az általuk érvényesíteni kívánt jogot.

[50] A Kúria azonban egyetért a jogerős ítélet e vonatkozásban indokolásában kifejtettekkel. A felülvizsgálati kérelemben idézett kereseti tényelődadás valóban nem alkalmas az érvényesíteni kívánt jog megalapozására.

[51] A másodlagos, harmadlagos és negyedleges kérelmüket ugyanis a felperesek lényegében arra a tényre alapították, hogy az alperes munkavállalója 2011. szeptember első felében téves tájékoztatást adott a részükre. Ebből azonban nem következik az, hogy a jogviszony létrehozásakor tévedésben voltak, megtévesztette őket az alperes, hogy az alperes bizományosként a bizományi szerződésben kikötött feltételektől lényegesen eltért, illetve, hogy megszegte volna a bizományos a szerződésben kikötött kötelezettségét és ezért következett be a kár. A felperesek valójában az ügyletek eredményére vonatkozó téves tájékoztatásra hivatkozva állították azt, hogy az alperes a szerződés megkötésekor, illetve az ügyletek teljesítése során sem járt el megfelelően, mert egyébként nem következhetett volna be kár. Az érintett kereseti kérelmek vonatkozásában azonban ez a tényállítás nem elegendő. Helytállóan fejtette ki a másodfokú bíróság, hogy az előadott tények nem alkalmasak a keresettel érvényesített jog megalapozására, e körben a jogerős ítélet indokolásában helytállóan részletezett tartalmú tényállításra lett volna szükség.

[52] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet az rPp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[53] A felperesek felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp.78. § (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely az alperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a)-b) pontja, (5) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[54] A Kúria tárgyaláson hozta meg határozatát.

Budapest, 2019. október 15.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k.
előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: